

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1922-12-13, iš Miuncheno - į Berlyną

Kam taip negerai galvoti, Vandukai!

*Vandai Daugirdaitei
b/Thomas*

*Berlin, Kaiserdamm
Philippi str. 5 (Am Witzleben Bhf. [1])*

Kam taip negerai galvoti, Vandukai! O aš apie tave tą vakarą taip gražiai galvojau! Kam taip negerai galvoti! „Tėvas kviečia šventėms namo – kas daryti?“ – Aš nežinau. Jei aš būčiau tavo vietoj, gal žinotau. Bet čia juk nuo tavęs priklausu. Aš tavęs laikiu labai, aš tavęs laikiu labai senai. Ar tu dėl to abejoji, kad tokį sapną sapnavai? Bet jeigu tu sumanysi Kalėdoms būti su manimi, tai[,] kur susitikti – parink tu, nes tau lengviau gaut medžiagos apie Sächs. Schw., ir man parašyk. Man vis tiek kur, by tik būti su Tavimi. Norėčiau kur tikrai kokią ramią mažą vietelę. Tai parink Tu ir man tuojau parašyk. Aš manau[,] geriausia būtų kokia 22 ar 23, kada tau patogiau, man tai skirtumo nedaro. Tikrai tikrai parašyk. Juk nuo šiandien daugiausia 10 dienų beliko – tat reikia pasiskubinti. Ar turėsi tu piningų kelionei? Jeigu tu sumanytum namo važiuoti, man būtų labai labai liūdna. Tikrai, kad neišeitų taip, kaip per Sekmines[,] – vienas kitam suverčiam vietos parinkimą, o rezultate niekas neparenka [2]. Tai dabar aš manau, kad parinksi tu – ar gerai[,] Vanduk? Nes aš[,] be Saalfeld'o[,] nieko daugiau nežinau. Laukiu žinios [3].

Tavo Bol

KOMENTARAI

[1] Am Witzleben B[a]h[nho]f vok =Prie Witzleben traukinių stoties.

[2] Balys Sruoga ir Vanda Daugirdaitė Sekmines praleido Bavarijos Alpėse: „Negalėdami sutart dėl vietos, nutarėm važiuot į Bavarų Alpes. Susitikom Miuncheno stoty ir nuvažiovom į kalnus. Buvo puikus pavasaris, pievos žydėjo, kalnai buvo dar padengti sniegu. Ėjom pėsti daug kilometrų, kėlėmės gan aukštai – praleidom nepamiršamas dienas...“ (Vandos Sruogienės pastaba, in: Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, iš Miuncheno – į Berlyną, apie 1922-05-30, in: *KC PENN*, l. 29).

[3] „1922 m. Kalėdoms buvom susitikę Sachsische Schweiz, Schreiberhau. Iš Berlyno nuvažiovom kartu su Zose [Sofija Laucevičiūtė] ir Vicia Graurogkaite (vėliau Švambariene) [Viktorija Gravrogkaite]. Susitikę su Baliu Kūčias turėjom tuščiam restorane. Per šventes vakščiojom po sniego kalnus, važinėjom rogutėmis – Zosė net nušvilpė į Čekoslovakiją – ten arti siena. Riesengebirge palio mums malonius prisiminimus, tos mano draugės Balio nevaržė, jis laikėsi laisvai, buvo geroje nuotaikoje. Naujiems metams jau buvom grįžę į Berlyną, Balys į Miuncheną. // Iš Kūčių prisimena juokas – per vakarienę negalėjom prisišaukti kelnerio, tai Balys prisiminė girdėjęs iš rusų emigrantų, kad prie mūsų blogo tarimo vokiečiai nesupranta mūsų „Herr Ober“ [Padavėjas], reikia esą šaukti rusiškai „korova“ [karvė]. Taip ir padarė – į tą kreipimąsi kelneris tuoj pas mus atskubėjo. Turėjom gero juoko...“ (Vandos Sruogienės pastaba).